

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto : \$6.00
Za pol leta : \$3.00
Za New York celo leto : \$7.00
Za inozemstvo celo leto : \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

NO. 84. — ŠTEV. 84.

NEW YORK, SATURDAY, APRIL 10, 1926. — SOBOTA, 10. APRILA 1926.

TELEFON: CORTLANDT 2876

VOLUME XXXIV. — LETNIK XXXIV.

BENITO MUSSOLINI ODJADRAL PROTI AFRIKI

Velikanske ljudske množice so nazdravljale, sirenje so tulile in topovi so pokali, ko je odjadrал Mussolini proti Tripolisu. — "Te Deum" v cerkvah radi srečne rešitve Mussolinija. — Njegova napadalka pravi, da jo je gnala "nadnarava sila".

RIM, Italija, 9. aprila. — Prva policijska preiskava dokazuje povsem prepričevalno, da ni bil atentat na življenje Mussolinija posledica politične zarote, temveč impulzivno, osamljeno dejanje zmedenega duha. Podrobnosti življenja Miss Violet Albine Gibson v Rimu ne dopuščajo nobenega dvoma, da ni bila duševno zdrava, a ob istem času niso našli nikakih dokazov, da je njen blazno dejanje započel ali predlagal kak drugi.

Mussolini je zavrsil včeraj svoj program, napolavljen pred več tedni. Vstal je zgodaj zjutraj, se odpeljal na letalno polje, da se poslovi od članov Amundsenove ekspedicije, nakar se je odpeljal z avtomobilom v Fiumicino, kjer se je vkrcal na drednot "Conte di Cavour". Bojna ladja je dvignila sidra ter odplula v Gaeto, na poti v Tripolis. Pred odpotovanjem je imel Mussolini nagovor na vse provincialne fašistovske tajnike, zbrane na krovu bojne ladje.

Mussolini se je pojavil z obvezanim nosom. Bil je bolj bed kot ponavadi in njegove oči so bile rdeče. Očividno je bil revolverski strel oddan iz take neposredne bližine, da so bile prizadete tudi njegove oči. Sicer pa je bil živahen kot ponavadi. Smejal se je, zbijal šale s člani svojega spremstva ter se sploh obnašal kot človek, ki nima nikakih skrbi.

Ze na vse zgodaj se je zbrala velika ljudska množica pred njegovim stanovanjem, ker je hotel izvedeti, kako se počuti. Pol ure pozneje pa se je pojavil Mussolini sam ter kimal množici, ki ga je burno pozdravljala. Ko je stopil na stopnjice, vodeče na bojno ladjo, ga je pozdravilo trinajst strelov. Na sprednjem delu so dvignili zastavo mornariškega ministra. Vsi provincialni fašistovski tajniki so se zbrali na krovu. Njih pozdrave je prekinil glas trobente, ki je klical pozor. Mussolini je stopil pred polkrog častnikov ter rekel:

— Zele sem, da se završi ta ceremonija na bojni ladji in sicer iz raznih razlogov.

— Prvič, ker želim počastiti našo slavno mornarico, na kateri temelje naša najboljša upanja za bodočnost.

— Drugič, ker želim, da se seznanite s temi vojnimi sredstvi.

— Tretjič, ker želim, da se vaše inšpiracije razsirijo in poglobe.

— Četrtič, ker hočem po svojem povratku zopet vzbuditi mornariško zavest med italijanskim narodom.

— Mi smo narod ob Sredozemskem morju in našo usoda je bila vedno in bo vedno na morju.

FIUMINCINO, Italija, 9. aprila. — Italijanski drednot "Conte di Cavour", je v spremstvu velikega števila drugih bojnih ladij na poti v Tripolis.

Mussolini je bil deležen burnih ovacij, ko je do spel semkaj iz Rima.

Novi fašistovski generalni tajnik Augusto Turati in drugi člani direktorata stranke so bili tudi na krovu.

GAETA, Italija, 9. aprila. — Eskadra Mussolinija je dospela zvečer semkaj sredi grmenja topov na bojnih ladjah, zasidranih v pristaniščih. Obrežje je bilo polno radovedne ljudske množice.

RIM, Italija, 9. aprila. — Razni zdravniki, ki so se udeležili tukajšnjega kongresa kirurgov, so bili navzoči pri atentatu na Mussolinija; med njimi tudi dr. Starr iz New Yorka.

Neredi, ki so se pojavili takoj po atentatu in ki so obstajali iz napadov na uredniške prostore opozicijskih listov, so kmalu ponehali, ko se je izvedelo, da je Mussolini prepovedal demonstracije. Radi večje varnosti je bila mobilizirana rimska milica

Podrobnosti velike železniške nesreče.

Trije so bili mrtvi in storanjenih v veliki železniški katastrofi. — Kaj je povzročilo katastrofo ni še ugotovljeno, vendar pa se glasi, da je strojevodja prehitro vozil krog ovinka.

ATLANTIC CITY, N. J., 9. aprila. — Več kot sto ljudi je bilo deloma pretresen deloma pa ranjenih, ko je skočil včeraj zver s tira eksprezni vlak Pennsylvania železnice v bližini Belair, N. J. Trije so postali žrtve katastrofe.

Vlak, katerega je zadela nesreča, je bil Atlantic City brzovlak, ki zapusti New York vsako pooldne ob četrtni na štiri ter pride tri ure pozneje v Atlantic City. Na mestu nesreče, šest milij od Camden, zapusti vlak tračnice Trenton-Camden železnice. Na vinku je skočila lokomotiva s štirimi vagoni vred iz tira. Vlak je obstajal iz osmih parlor-vagonov ter enega ključnega vagona.

Strojevodja, John O'Connor in kurjač Anthony Rankin, oba iz Jersey City, sta bila tako močno operjena, da sta umrli potem ko so jih prevedli v Camden bolnično. Tretji mož, ki je našel smrt ob tej priliki, je bil neki William Mintz iz New Yorka, potnik, ki se je nahajal v prvem vozu za lokomotivo.

Večina ranjenih potnikov se je nahajala v prvem vagonu. Nekateri med njimi so bili močno ranjeni. Charles Richardson, 37 let, porter Pullman voza, bo najbrž tudi umrl. S par izjemami so bili vsi ranjeni doma iz New Yorka in okolice.

O'Connor in Rankin sta prišla pod lokomotivo, ko je zdesnila slednja po nasipu. Harry Thomas, železniški inžinir, ki stanevale tukaj, je bil prvi, ki je dospel do oben ponesrečenih. Tvegal je svoje življenje sred pare, ki je neprstano uhajala iz stroja. Izkopal je oba ponesrečena izpod lokomotive.

Rankin, ki se je zviral v strašni agoniji, je prosil zdravnike, naj ga ubijejo. Njegovo trpljenje pa je bilo kratko; umrl je kmalu nato.

Skorpijon v velikonočnem jajcu.

PARIZ, Francija, 9. aprila. — Ko je Mlle Julianne Haste, mlada argentinska pевка iz Buenos Aires, ki živi sedaj v Quartier Latin, odprla veliko jajce iz čokolade, se je veseli smeh gostov izpremenil v kriče groze.

Mesto da bi bilo jajce polno sladkega likerja ali sladkorja, je vsebovalo pol ducata velikih tropičnih šunkov ter doraslega skorpijona, ki je pičil Mlle. Haste v roko, predio ga je bilo močno ubiti.

Jajec, ki je bilo pošljano na dom povek, je bilo dar Mlle. Van Hong Lu, Orientalka, ki živi sedaj v Indiji.

Zrtev nevarne šale je bila takoj deležna zdravniške pomoči ter bo kmalu okrevala. Policija je prečela preiskovati izvor te bedaste nevarne šole. Prijatelji Mlle. Van Hong Lu so izjavili, da ni mogla imeti oja nobenega opravka s to afero.

ter pomagala karabinjerjem patrulirati po glavnih delih mesta. Rim je še vedno poln turistov, ki so prišli semkaj v velikonočnih praznikov. Začevalne maše so se vrstile včeraj po vseh cerkvah.

Resignacija francoskega zun. ministra.

Minister za notranje zadeve, ki je bil omedel v poslanski zbornici tekmo napada članov desnice, namerava braniti samega sebe ter očistiti svoje ime. — Briand bo poskusil novo kupcijo.

PARIZ, Francija, 9. aprila. — Louis J. Malvy je resigniral kot ministr za notranje zadeve. K

temu so ga napotili politični razmisliki, kajti v ugostovalu, katero je izdal včeraj zver v svojem uradu, je izjavil, da ni bilo zdravstveno stanje resnično vzhrok njegovega koraka. Glasil se, da bo bit prost, da se brami pred nepristanimi napadi, kateri vpravljajo namj. član. desnice.

Malvy se je vrnil včeraj v Pariz s počitnic, na katere ga je poslal njegov zdravnik po dogodku v poslanski zbornici, ki je omedel. Pozneje je izročil svojo resignacijo predsedniku republike, ki se mudri v Rabouillet. Danes se bo sestal kabinet, da razpravlja o imenovanju naslednika.

Dva kandidata siliča najbolj v ospredje. Prvi je Jean Durand, sedanji poljedelski minister, drugi pa Daniel Vincent, trgovski minister. Vrjetno je, da bo imenovan Durant in da bo poljedelsko ministrstvo poverjeno poslancu Bouetu, ki zastopa z Malvym Lot department.

Ajteka Malvyja bo imela brez dvojna posledico, da bo izgubila vladu še manj podpore, katero je imela ob levico. Kabinet, ki je storil svojo dolžnost, ko je uravnil proračun, bo brez dvojna kmalu žrtvovan strankarsku mu boju.

Tekom zadnjih par dni je imel Herriot večiko število agitacijskih govorcev po deželi. Sedaj, ko so proračunske težkoče odstranjene ali v glavnem odstranjene, kajti senat mora še odobriti finančno predlogo, je baje Herriot bolj pripravljen kot je bil dosež, prevzeti vrhovno silo.

Briand bo ob sedanjem času najbrž skušal razdeliti radikalcev ter storiti definitivno desnocentristično stranko, potom vključenja nekaterih opozicijskih članov v svoj kabinet. Mogoče bo prisilen k temu, že ne bo mogoč najti v stranki nikogar, ki bi hotel slediti slednjemu. Njegovo stališče je postal še dosti bolj težavno vsled resignacije Malvye. Splošno se domneva, da bo kabinet le težko preživel prve teden po zopetnem otvorjenju parlamenta dne 20. aprila.

Priand pa ima še vedno na razpolago par kart in mogoče je, da se bo poslužil resignacije ministra kot prilike, da pretvori kabinet v prid samemu sebi. Prišel je namreč čas za definitivno izbirati med nadaljnjam vladnim kartonom radikalcev in socialistov pod vodstvom Herriota ter vlastno liberalno stranko.

Sedaj, ko je zopet pričelo v Maroku dobro vreme, bodo obnovljeni sovražni napadi na španake, črte, soglasno z zanesljivimi poročili. Ti napadi pa bodo tem bolj ostri, ker so se Francozi očvidno odločili za podvrženje Abdela Krima.

Primo de Rivera pa nasprotuje

takemu miru, ker je mnenja, da je mogoče uveljaviti trajno uravnavo z rifskim glavarjem le potom njegovega brepogojnega podvrženja vsled resignacije Malvye. Splošno se domneva, da bo kabinet le težko preživel prve teden po zopetnem otvorjenju parlamenta dne 20. aprila.

Primo de Rivera pa nasprotuje

takemu miru, ker je mnenja, da je mogoče uveljaviti trajno uravnavo z rifskim glavarjem le potom njegovega brepogojnega podvrženja vsled resignacije Malvye. Splošno se domneva, da bo kabinet le težko preživel prve teden po zopetnem otvorjenju parlamenta dne 20. aprila.

Primo de Rivera pa nasprotuje

takemu miru, ker je mnenja, da je mogoče uveljaviti trajno uravnavo z rifskim glavarjem le potom njegovega brepogojnega podvrženja vsled resignacije Malvye. Splošno se domneva, da bo kabinet le težko preživel prve teden po zopetnem otvorjenju parlamenta dne 20. aprila.

Primo de Rivera pa nasprotuje

takemu miru, ker je mnenja, da je mogoče uveljaviti trajno uravnavo z rifskim glavarjem le potom njegovega brepogojnega podvrženja vsled resignacije Malvye. Splošno se domneva, da bo kabinet le težko preživel prve teden po zopetnem otvorjenju parlamenta dne 20. aprila.

Primo de Rivera pa nasprotuje

takemu miru, ker je mnenja, da je mogoče uveljaviti trajno uravnavo z rifskim glavarjem le potom njegovega brepogojnega podvrženja vsled resignacije Malvye. Splošno se domneva, da bo kabinet le težko preživel prve teden po zopetnem otvorjenju parlamenta dne 20. aprila.

Primo de Rivera pa nasprotuje

takemu miru, ker je mnenja, da je mogoče uveljaviti trajno uravnavo z rifskim glavarjem le potom njegovega brepogojnega podvrženja vsled resignacije Malvye. Splošno se domneva, da bo kabinet le težko preživel prve teden po zopetnem otvorjenju parlamenta dne 20. aprila.

Primo de Rivera pa nasprotuje

takemu miru, ker je mnenja, da je mogoče uveljaviti trajno uravnavo z rifskim glavarjem le potom njegovega brepogojnega podvrženja vsled resignacije Malvye. Splošno se domneva, da bo kabinet le težko preživel prve teden po zopetnem otvorjenju parlamenta dne 20. aprila.

Primo de Rivera pa nasprotuje

takemu miru, ker je mnenja, da je mogoče uveljaviti trajno uravnavo z rifskim glavarjem le potom njegovega brepogojnega podvrženja vsled resignacije Malvye. Splošno se domneva, da bo kabinet le težko preživel prve teden po zopetnem otvorjenju parlamenta dne 20. aprila.

Primo de Rivera pa nasprotuje

takemu miru, ker je mnenja, da je mogoče uveljaviti trajno uravnavo z rifskim glavarjem le potom njegovega brepogojnega podvrženja vsled resignacije Malvye. Splošno se domneva, da bo kabinet le težko preživel prve teden po zopetnem otvorjenju parlamenta dne 20. aprila.

Primo de Rivera pa nasprotuje

takemu miru, ker je mnenja, da je mogoče uveljaviti trajno uravnavo z rifskim glavarjem le potom njegovega brepogojnega podvrženja vsled resignacije Malvye. Splošno se domneva, da bo kabinet le težko preživel prve teden po zopetnem otvorjenju parlamenta dne 20. aprila.

Primo de Rivera pa nasprotuje

takemu miru, ker je mnenja, da je mogoče uveljaviti trajno uravnavo z rifskim glavarjem le potom njegovega brepogojnega podvrženja vsled resignacije Malvye. Splošno se domneva, da bo kabinet le težko preživel prve teden po zopetnem otvorjenju parlamenta dne 20. aprila.

Primo de Rivera pa nasprotuje

takemu miru, ker je mnenja, da je mogoče uveljaviti trajno uravnavo z rifskim glavarjem le potom njegovega brepogojnega podvrženja vsled resignacije Malvye. Splošno se domneva, da bo kabinet le težko preživel prve teden po zopetnem otvorjenju parlamenta dne 20. aprila.

Primo de Rivera pa nasprotuje

takemu miru, ker je mnenja, da je mogoče uveljaviti trajno uravnavo z rifskim glavarjem le potom njegovega brepogojnega podvrženja vsled resignacije Malvye. Splošno se domneva, da bo kabinet le težko preživel prve teden po zopetnem otvorjenju parl

Henry Murger:

LA BOHEME

Slike iz življenja ciganov.

(Nadaljevanje.)

Schaunard, ki ga je razjezel takor, je zato brenil Feničo, ki jo je zasačil, ko je napravila nasok na njegovo omako.

— Še enkrat, — je rekel Rudolf, — krekšen je njegov položaj v družbi? Od česa živi? Kako mu je ime? Kje stanuje?

— Njegov položaj je časten, je profesor vseh mogočih stvari v bogati rodbini. Imenuje se Caro-lus Barbemuche, živi v razkošnosti od svojih dohodkov, stanuje v Rue Royale v hotelu.

— Hotel garni?

— Ne, je pohištvo.

— Prosim za besedo, — je rekel Marcel. — Zame je razvidno, da je Colline pokvarjen; prodal je vnaprej svoj glas za nekaj likerjev. Ne prekin! — pravi Marcel, videč, da filozof vstaja, da bi protestiral; tako bo odgovoril.

Colline, podkupljiva duša, vam je opisal tuje v preveč lepih barvah, da bi mogla biti podoba resnica.

Rekel sem vam, da vidim namen tega tujeva. Hoče špekulirati na vas. Rekel si je sam pri sebi: To so veseljaki, ki bodo veliko dosegli; moram zvesti v njihov žep, tako bom prispeval z njimi v pristanske slave.

— Prav dobro, — doda Schaunard, — ali ni več omake?

— Z druge strani, — je nadaljeval Marcel, — ta zavratni smrtnik, ki ga je vzel Colline in zaščito, stremi mogoče le s hudočnim namenom po časti, da ga sprejememo v svoj prijateljski krog.

Nismo tu sami, gospodje, — je nadaljeval govornik in pomembljivo pogledal ženske; — Collineov varovanec, ki hoče priti k našemu ognjišču pod plačem literature, tatega bitti le izdajalski zapeljive.

Premislite! Jaz bom glasoval proti temu, da se ga pripusti.

— To je bila govornika figura, — je dejal Marcel.

— Grajan to figure; je slaba Literatura nima plašča.

— Ker vršim tu službo poročevala, — je rekel Colline in vstal, — bom napravil sklep k svojemu poročilu. Ljubosumne, ki ga razjeda, slab pamet našega prijatelja Moreela, veliki umetnik je ob pamet.

— K redi! — je žutulil Marcel.

— Ob pamet, tako ob pamet je on, ki je tako dober risar, da je vpletel v svoj govor figuro, ki jo je moj duhoviti predgovornik na tem odrnu grajal radi njene nepravilnosti.

— Colline je idijot! — je vzliknil Marcel in močno udaril s pestjo po mizi, kar je povzročilo globoko senzačijo med krožniki.

Colline ne razume nič o čustvih, je inkompotent v tem vprašanju, ima staro knjigo mesto sreca!

Med vsem tem truščem je Colline dostenjanstveno stresal hudočnike zgovornosti iz gub svoje bele zavrtnice. Ko je zopet nastal molk, je nadaljeval svoj govor:

— Gospodje, z eno samo besedo bom razpršil vse strani, ki so ga utegnili roditi Moreelova sumnjenja glede Carolusa.

— Le poskus! — je rekel Marcel, norčevaje se.

— To ne bo težje kot to — je odgovoril Colline in ugasnil z enim dihom včigalec, s katero si je bil prizgal pipa.

— Govorite, govorite! — so zakrivali hkrati Rudolf, Schaunard in ženske, za katere je bila debota silno zanimiva.

— Gospodje, — je rekel Colline, — dasi sem bil osebno in hudo napaden v tem krogu, dasi ste me obdolžili, da sem prodal vpliv, ki ga moram imeti med vami, za

opojne pijače ne bom odgovoril na napade, ki ste jih napravili na mojo poštenost, na mojo zvestobo na mojo moralnost, ker sem si svest svoje nedolžnosti. (Nemir.) Toda do ene stvari vam hočem večpeti spoštovanje. (Govornik se udari dvakrat po trubuhu.) Te je moja modrost, vam dobro poznana, o kateri ste hoteli dvomiti. Obdolžili ste me, da hočem se daj vpletati v vaš krog smrtnika in so mi sovražne namene zoper vso srčno srečo. Ta domenek je razdaljev čednosti teh dam, še več, to je razdaljev njihovega dobrega okusa. (Carolus Barbemuche je zelo grud.) (Viduo zanika vanje na obrazu Feničje Barvarje. Ropotanje pod mizo. Schaunard je zresti v breami popravil kompromitajočo pristodušnost svoje prijateljice.)

— Toda, — je nadaljeval Colline, — kar spremeni v ničev pral razlog, iz katerega si dela možnost? (Carolus Barbemuche je zelo grud.)

— Kako? — Kaj hočete reči?

Colline je povedal tedaj o ljubomušnem sumnjenju, ki ga je bil Marcel povzročil pri svojih prijateljih, in poučil je Carolusa o bumi debati, ki se je vrnila med igani glede njegovega asprejema v krožek. — Zagotavljal sem, da vasi nameni čisti, — je pristal Colline, — a opozicija ni bila natančna. Varujte se torej obnoviti ljubomušna sumnjenja, ki so jih mogli imeti proti vam ter ste bili preveč galantni s temi damami in za začetek naj izrično ti šopki!

In Colline je vzel rože in jih je skril v omaro za stvari, ki so bile na potu.

— Imaš prav, draga, — je rekel Marcel. — Platonizem v ljubezni, jeh kot voda v vinu, vidiš Pijmo čisto vino!

— In naj živi mladost! — je pristavil Rudolf.

Collineova izjava je povzročila ugodno reakcijo napram Carolusu. Filozof je hotel izrabiti do beručinek, ki ga je napravila njena zgrovorna in spretarna obdeložitev.

— Sedaj, — je nadaljeval, — ne vidim, kateri bi bili pravzaprav pomisleki ki bi jih mogli imeti proti temu mlademu smrtniku, ki nam je vendar napravil uslugo. Kar se tiče mene, ki mi je očitno, da sem nepremišljeno dehal, da sem ga hotel vpletati v naš krog, smatram to mnenje za atentat na moje dostenjanstvo. Ravna sem v tej zadetvi s kačjo previdnostjo; in če mi glasovanje ne prizna te modrosti, podam ostavko.

— Ali hočeš staviti kaščenje vprašanje? — je rekel Marcel.

— Da, — je odgovoril Colline.

Trije ciganji so se posvetovali in se soglasno sporazumeli, da zopet vzpostavijo filozofu značajne modrosti, ki ga je zahteval Colline je slednjih prepustil besedo Mareelu, ki je nekoliko odnehal od svojih predstov in izjavil da bo mogoče glasoval za pravčevalcev predlog. Toda predvso prišli do definitivnega glasovanja, ki naj bi privredlo Carolus v intimno cigansko zvezo, že prosil je Carolusa, naj mu to razjasni.

— Študij je sin skrivnosti in miru, — je odgovoril ta. Sedla sta se začela razgovarjati. Po enournem razgovoru je Carolus potrežljivo in z neskončno govorisko spremnostjo znal izpregovoriti stavek, ki kljub svoji skromni obliki ni bil nič manj kot poziv na Rudolfa, da mora postaviti delce, ki je bilo sad prečutih noči imenovanega Carolusa.

Rudolf je razumel, da je ujet. Ker je bil vrh tega radoveden na barvo Carolusevog sloga, se je vladljuno prisklonil, zagotavljal, ia je vzhicien, da...

Carolus ni čakal, da bi izgovoril stavek. Tekel je k sobnim vratom, jih zapahnil in odznoraj s ključem zaklenil ter se vrnil k Rudolfu. Nato je vzel zvezčič; ozka oblika in nezmatna debelina sta privabil nasmeh zadosečenja na pesmikov obraz.

— To je rokopis vašega dela? — To je rokopis vašega dela? je vprašal.

— Ne, — je odgovoril Carolus, — to je katalog mojih rokopisov, jščem številko onega, ki vam ga bom čital, če dovolite...

Don Lopez ali Usoda, št. 14. Ta je v tretjem predalu, — je rekel Carolus in šel odpirat omarico, v kateri je Rudolf z grozo opazil veliko množino rokopisov. Carolus je vzel enega, zaprl omaro in sedel pesniku nasproti.

Ta popravek je bil sprejet z večino treh glasov proti enemu, — namreč Collinovemu, ki je menil, da se ne ozirajo dovolj nanj in da je ta popravek nov stenata na njegovo modrost.

Tisti večer je šel Colline namesto zelo zdaj v kavarno, da bi se prvi sešel s Carolusom.

Ni dolgo čakal. Carolus je prišel kmalu; v roki je nosil tri velikanske šopke rož.

— No, — je začuden dejal Colline, — kaj mislite napraviti s tem vrtom? — Spomnil sem se na orlo, kar ste mi rekli včeraj, vaši prijatelji pridejo gotovo s svojimi damami, njim pa namenjene rože, ki sem jih prinesel; so zelo lepe.

— Zares, jih je najmanj za 15 grošev.

— Kaj pa mislite? — je odvrnil Carolus, — v mesecu decembru, — — če bi rekli petdeset frankov.

— Za Boga! — je vzdiknil Colline, — tričesarje za te preproste Florinje darove, kakšna neumnost! Vi ste potem takem sorodnikom Kordiljerov! No, dragi gospod, je petdeset frankov, ki jih boš morali zmetati skozi okno.

— Kako? — Kaj hočete reči?

Colline je povedal tedaj o ljubomušnem sumnjenju, ki ga je bil Marcel povzročil pri svojih prijateljih, in poučil je Carolusa o bumi debati, ki se je vrnila med igani glede njegovega asprejema v krožek. — Zagotavljal sem, da vasi nameni čisti, — je pristal Colline, — a opozicija ni bila natančna. Varujte se torej obnoviti ljubomušna sumnjenja, ki so jih mogli imeti proti vam ter ste bili preveč galantni s temi damami in za začetek naj izrično ti šopki!

In Colline je vzel rože in jih je skril v omaro za stvari, ki so bile na potu.

— To pa še ni vse! — je po-vzel. — Ti gospodje žele, preden je intimno zvežejo z vami, vsač posebej preiskati vaš značaj, vaških idov.

— In naj živi mladost! — je pristavil Rudolf.

Colline je privolil v vse.

Trije prijatelji so kmalu prišli s svojimi damami.

Rudolf se je pokazal vladnjega s Carolusom, Schaunard je bil zaupljiv. Marcel je postal hladen. Carolus pa se je trudil, da bi bil z možni vesel in ljubezni, z ženskami pa mlačen.

Zvečer pri slovesu je povabil Carolus Rudolfa na obed drugi dan. Prosil je samo, naj pride opoklicne.

Pesnik je sprejel.

— Dobro, — je rekel sam priobi, — preiskavo začenjam jaz.

Naslednjega dne ob domeniku se je napotil Rudolf h Carolusu. Ta je res staloval v tako imenovanem hotelu na rue Ruyale in je mogočno reševali vprašanje?

Dragiša Stojadinovič je prišel do vokusne skupnosti, ki mu je bila ta kampanja samo sredstvo, da pride do mojega žeta.

Dragiša Stojadinovič je nato vložil proti R. Pašiću tožbo radi zaradi klevete. Prva razprava se je vrnila 30. decembra 1925 v Beogradu. Pri razpravi je prišlo do burnih priporov. Pašićevi zagovorniki so trdili, da obtožnica nimata nobene zveze s predmetom, o katerem mora sodelišči razpravljati.

Na to obtožbo je R. Pašić vložil proti R. Pašiću tožbo radi zaradi klevete. Prva razprava se je vrnila 30. decembra 1925 v Beogradu. Pri razpravi je prišlo do burnih priporov. Pašićevi zagovorniki so trdili, da obtožnica nimata nobene zveze s predmetom, o katerem mora sodelišči razpravljati.

Dragiša Stojadinovič je nato vložil proti R. Pašiću tožbo radi zaradi klevete. Prva razprava se je vrnila 30. decembra 1925 v Beogradu. Pri razpravi je prišlo do burnih priporov. Pašićevi zagovorniki so trdili, da obtožnica nimata nobene zveze s predmetom, o katerem mora sodelišči razpravljati.

Na to obtožbo je R. Pašić vložil proti R. Pašiću tožbo radi zaradi klevete. Prva razprava se je vrnila 30. decembra 1925 v Beogradu. Pri razpravi je prišlo do burnih priporov. Pašićevi zagovorniki so trdili, da obtožnica nimata nobene zveze s predmetom, o katerem mora sodelišči razpravljati.

Na to obtožbo je R. Pašić vložil proti R. Pašiću tožbo radi zaradi klevete. Prva razprava se je vrnila 30. decembra 1925 v Beogradu. Pri razpravi je prišlo do burnih priporov. Pašićevi zagovorniki so trdili, da obtožnica nimata nobene zveze s predmetom, o katerem mora sodelišči razpravljati.

Na to obtožbo je R. Pašić vložil proti R. Pašiću tožbo radi zaradi klevete. Prva razprava se je vrnila 30. decembra 1925 v Beogradu. Pri razpravi je prišlo do burnih priporov. Pašićevi zagovorniki so trdili, da obtožnica nimata nobene zveze s predmetom, o katerem mora sodelišči razpravljati.

Na to obtožbo je R. Pašić vložil proti R. Pašiću tožbo radi zaradi klevete. Prva razprava se je vrnila 30. decembra 1925 v Beogradu. Pri razpravi je prišlo do burnih priporov. Pašićevi zagovorniki so trdili, da obtožnica nimata nobene zveze s predmetom, o katerem mora sodelišči razpravljati.

Na to obtožbo je R. Pašić vložil proti R. Pašiću tožbo radi zaradi klevete. Prva razprava se je vrnila 30. decembra 1925 v Beogradu. Pri razpravi je prišlo do burnih priporov. Pašićevi zagovorniki so trdili, da obtožnica nimata nobene zveze s predmetom, o katerem mora sodelišči razpravljati.

Na to obtožbo je R. Pašić vložil proti R. Pašiću tožbo radi zaradi klevete. Prva razprava se je vrnila 30. decembra 1925 v Beogradu. Pri razpravi je prišlo do burnih priporov. Pašićevi zagovorniki so trdili, da obtožnica nimata nobene zveze s predmetom, o katerem mora sodelišči razpravljati.

Na to obtožbo je R. Pašić vložil proti R. Pašiću tožbo radi zaradi klevete. Prva razprava se je vrnila 30. decembra 1925 v Beogradu. Pri razpravi je prišlo do burnih priporov. Pašićevi zagovorniki so trdili, da obtožnica nimata nobene zveze s predmetom, o katerem mora sodelišči razpravljati.

Na to obtožbo je R. Pašić vložil proti R. Pašiću tožbo radi zaradi klevete. Prva razprava se je vrnila 30. decembra 1925 v Beogradu. Pri razpravi je prišlo do burnih priporov. Pašićevi zagovorniki so trdili, da obtožnica nimata nobene zveze s predmetom, o katerem mora sodelišči razpravljati.

Na to obtožbo je R. Pašić vložil proti R. Pašiću tožbo radi zaradi klevete. Prva razprava se je vrnila 30. decembra 1925 v Beogradu. Pri razpravi je prišlo do burnih priporov. Pašićevi zagovorniki so trdili, da obtožnica nimata nobene zveze s predmetom, o katerem mora sodelišči razpravljati.

Na to obtožbo je R. Pašić vložil proti R. Pašiću tožbo radi zaradi klevete. Prva razprava se je vrnila 30. decembra 1925 v Beogradu. Pri razpravi je prišlo do burn

BELE ROŽE

ROMAN V DVEH DELIH.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

70

(Nadaljevanje.)

Oči Sigrid pa so se še vedno pečale s pisavo.

— Ali boš vprašala Marcela radi rdeče luči? — je rekla ko neeno.

— O Sigrid. — je rekla Iris očitajo. — Sramovati bi se morala. Ponoviti tako podla laž pred njegovimi očmi!

— Če ti pridejo dvomi?

— Dvomil nad Marecom! Ti ne veš, kaj govoris, Sigrid. Radi tega dostavka bi morala takoj umičiti pismo, — a ono drugo se teme.

Prenehala je ter pogledala Sigrid, ki je zrla predse.

— Sigrid, — ali je res, kar piše ta podli in zaničevanja vredni kalilec miru in denarjant — gleda mene?

— Da, — je rekla Sigrid na glas, ne da bi pogledala Iris.

Slednja je stokanje omahnila nazaj v svoj stol.

— Od kajdaj in potom koga veš to, če jaz ne vem? — je vzkljiknila, vsa umičena.

— Kaj briga tebe? Dolgo in težko sem nosila to, — se je glasila, mrzli odčlenjevalni odgovor.

— To je kruto od tebe, Sigrid, — je rekla očitajo, — dvojno trdo od tebe, ker niso naši — tvoji starši nikdar pokazali, kako težko nosijo to in ker so mi nudili le ljubezen.

— Žalibog, — bila je ljubezen, kafero so odtezali meni.

Iris je skočila na noge.

— Kako jum moreš v grobu očitati, kar jum je pred Bogom močno naklonilo krono? — je vzkljiknila s tresočim se glasom.

Sigrid se je stresla, stisnila ustnic ter mlčala. Iris pa se je premagala ter rekla nezno, kot vedno:

— Nočem se pričkati s teboj gledete tega, kajti kar sem dobila od tvojih staršev, mi je tako sveto, tako neizbrisno vklesano v moje sreči, da me boli govoriti o tem na prostostki način. Kar so stariji meni, je tako veliko, krasno, da mora blesteti kot solnečni pred občim božnjem. Ta spoznavam šele sedaj, ko je podla roka strigala ko-preno z mojih oči. Ker pa se je zgodilo, hočem vedeti več. Kdo so bili moji starši, Sigrid?

Sigrid ni takoj odgovorila. Besede Iris so zadele v njenem srečnu, a entila je le brenčanje, ne pa glasu, ki ni mogel prodreti skozi oklep sovraštva in zavisti. Istočasno pa je premislila, če naj ji pove resnico, ali pa ji reče, da je spojen madež z njenim rojstvom.

V odgovor je skomignila z ramama.

Iris se je obrnila ter stopila k oknu, — a Sigrid se je medtem premislila.

— Moj oče je imel sestro, — je rekla.

Iris se je hitro obrnila.

— Bila je tvoja mati. Bila je obsojena na smrt ter je umrila na morsčen, ker je umorila svojega moža, — je izpopolnila Sigrid, trdo, neohutenito in z uničujočim trpkostjo je dostavila:

— In otroka morilke, lukuvanje jače, so vzel moji starši v svojo hišo ter ga vsilili meni kot sestro! Do konca svojega življenja ne bom pozabila te krivice ter je ne bom odpustila.

Iris pa ni več poslušala njenih besed, — le razodenje je dovelo v njeni sreči. Stopila je k pisalni mizi ter vzela iz nekega predala otici, katerega ji je nekoč dal grof Vrbški. Ko je molče mordila ohe slike, so pričele kapati debele solze iz njenih oči, znamenke joka, ki bi olajšal njen bolest, če bi Sigrid to dopustila. Dvignile se je s stola ter stopila par korakov proti mestu, kjer je stala Iris.

— No! — je vprašala, razkačena od molčka prve.

Iris pa ni dvignila oči. Bala se je podleči bolčini pred Sigrid.

— Ali me hočeš pustiti samo? — je rekla proseče. — Zbrati se moram, da bom mogla nositi te težo...

— In potem? — je vprašala Sigrid trdo. — Potem bom zopet lahko prišla ter se pustila izprasiati glede podrobnosti, kaj ne? Ta napor ti lahko prihranim, kajti jaz jih ne poznam ter jih tudi nočem poznati. Mogoče pa ti lahko Mareel pove kaj podrobnega, kajti ta slučaj je bil nisoč zelo slaven.

— Marcel! — Kot smrtni krik je prišel iz grla Iris.

— Da, Marcel. Gutovo se bo že spominjal stega, — je nadaljevala Sigrid neusmiljen. — Kako ga bo presenetilo slišati, da je hčerka te zlastno junakinje — njegova žena.

Iris se je morala prijeti za hrben stola, da ne pada.

— Marcel, — je ponovila, kot umičena.

— Da, Marcel, — je rekla Sirid glasno in rezko. — Kako ga bo to zadelo, kajko se bo mogel sprizjaniti s tem madežem na svojem grbu! Ali bo vrej, da ga nisi namenoma varala?

Sigrid je bila sama presečena, da so de laži tako lahko prihajale iz njenih ust. — Moral se bo ločiti od tebe, ker ne more celo svoje življenje nositi s seboj tega sramotnega znaka. Dosti slab je že, da je njegovo deta zaznamovano z znamenjem Kajna! Vesela boš moral biti, če te bo le spodil. In potem, kdo ve, če bi se te kdaj ne lotila misel, da slediš vzhledu svoje usmrčene matere?

Vedno hitrejšje je govorila Sigrid, — njen oči so blestale, roki sta se treshi in z vsako besedo je v večji meri izgubljala vlado nad seboj. Lahen krik bolesti je prišel preko ustnic Iris.

— Sigrid, zakaj me mučiš? — je vprašala tako nezno, da bi se morala Sigrid vrnila zavest. Ravno ta pravični vnošovprijoci oček pa je spravil Sigrid ob zadnjo trobico razama. Kot tigrinja je planila proti Iris ter jo pričela divje stresati.

— Zakaj te mučim? — je zakričala, skriпajoč z zobmi in blaznostjo v svojih očeh. — Ker je zame užitek mučite tebe, ki si kamem na moji poti, sramotni madež na naši in njegovi hiši. Zakaj te

mučim? Zakaj te sovražim kot nisem nikdar mislila, da bom mogla sovražiti človeka? Ker si mi ukradla polovico ljubezni moje matere, ravno polovico, ker je bila skrajno pravična. Ker si mi ukradla tri četrte ljubezni mojega očeta, ki je ljubil tebe bolj kot mene, čeprav je to proti naravi. In sovražim te prav v smrt, ker sem bila jaz vedno Marta, ti pa Marija, ki je izbrala najboljši del in ker si mi ukradla celo ljubezen moža, katerega sem ljubila od prvega trenutka naprej.

Pri tem je pahnila Iris od sebe in slednja bi gotovo padla, če bi se ne ujela ob kos potušta.

Dve tri minute je vladala smrtna tišina. Nato pa je Iris iztegnila roko ter pokazala na vrata.

— Pojd, — je rekla nezno, a z odločnostjo, ki je Sigrid takoj vrnila zavest.

— Iris, — je pričela odločno, a Iris je ponovila svojo krenutino.

— Pojd, — je ponovila še enkrat ter dostavila z velikim odporom: — Boljše je, da se ne vidiha več, dokler ne bo Mareel odločil, kaj naj ti odgovorim. Jaz sama bi ne bila rada krivična, — a v tem trenutku bi lahko postala. Pojd!

Sigrid se je prestrašila v duo svojega sreca.

— Ničesar ne boš rekla Mareelu, — je zakričala.

— Bóm, Pojd, Ne pusti, da se enkrat ponovim, — je odvrnila Iris, hladna, bleda in boreča se sama s seboj, da mirno govori.

Sigrid je stala skor prikrita.

— To odločuje stvar drugače, — je rekla predse s hladnostjo, ki je smela nekaj strašnega na sebi. Pri tem je fiksirala Iris s pogledom in slednja, preveč ponosna, da bi se nadalje izgubljala before, da je prenesla ta pogled ter se enkrat pokazala na vrata...

Nato pa so se pričela vrata izbljaviti v megli, — megla se je razprostila po celem prostoru in postava Sigrid se je razblinila v nič. Le njene umne oči so ostale zaprte vanjo in ni se mogla izogniti temu pogledu.

(Dalej prihodnji.)

Alfa:

Pri justifikaciji

Res ni vedno, najmanj pa estetično, gledati obešenje in tudi zelo malo slovesna je taka justifikacija. Prav skoro banalno estetika in poleg tega — fizično neprjetna. Ne bom šel več gledati takih reči.

Vsaka izrednost draži živčevje in vzbuja radovednost. Prvi filozof je bil oni ki se je prvi zanimal. In kaj je bolj izrednega, bolj čudnega in bolj nerazumljivega kot smrt? Tukaj pa se ti misterij smrti takoreč od ocelus demonstrira, v vsej svoji večno nerazumljivosti preprostosti in enostavnosti, v treh minutah, javno — skoraj banalno medicinsko.

Ta nerazumljivost, to nujno ne razumevanje, ta filozofija je interesantna. In razen tega lahko je že kos žemlje zraven ali se ostudno smehlja — to se tudi vidi, ali celo zblja šale in pove svoje tehtno in tu brez dvoma — saj je oni daleč pred tabo — tudi merodajno mnenje. In tu gre za največjo, najbolj čudno, najbolj metalično stvar sploh v življenju človeka in človeštva od početka.

Tu jo lahko gledaš, tu lahko kritiziraš, tu se lahko naslajaš in se prijeten, takoreč "moralen" obutek imas, da se ti kaj takega ne more zgodiš, ker si boljši in lepsi od onega, saj si takoreč del eksekutorja in oblasti.

To nezaslišano nesprotnje, da se bo ta večno nerazumljivi misterij smrti — nekaj, kar mi moralo biti vazišeno nad vse — da se bo dogodil in da se dogaja in to v točno odmerjenih minutah in ob natančno präparativnih v vsem znanih okolnostih, da se dogaja javno, ogabno priprosto in banalno, to je interesantno — filozofska interesantno.

Pravijo, da se ob takih trenotkih izredno fino, s katero smemo natanko opozuje. Najpriporočje reči: redki mos gledajočega mesarja, ves z modrimi zlicami preprezen, ali nesmiseln izraz sosednega streljajevskoga kmetja, ki se braniti, da mora dolgo se ji braniti, da brez misli in nestekljivo.

Bodisi temu kakorkoli. Naj je smrtna kazens kot zakonsko pravna institucija potrebna ali ne, eno je izven dvoma: javnost naj bo izključena.

Kako se potuje v stari kraj in nazaj v Ameriko.

Kdor je namenjen potovanju v stari kraj, je potrebo, da je načineno poučen o potnih listih, priljagi in drugih stvari.

Pojasnila, ki Vam jih zamordimo dati vseli naše dolegotine izkušnje. Vam bodo gotovo v korist: tudi priporočamo vedno le pravstvene parnice, ki imajo kabine tudi v III. razredu.

Glasom nove naselniške postaveki je stopila v veljavno s 1. julijem, 1924, zamorejo tudi nedržavljani dobiti dovoljenje ostati v domovini eno leto in ak potrebujo tudi deljitozavrsna dovoljenja izdaja generalni naselniški komisar v Washington, D. C. Prošao za tak dovoljenje se lahko napravi tudi v New Yorku pred odpotovanjem, ter se pošlje proti v star kraj glavnemu uradniku za knjige, ki jih ima Glas Naroda v zalogah.

Kako dobiti svoje iz starega kraja.

Kdor želi dobiti sorodnike, ali svoje iz starega kraja, naj namesti pise za pojasnila. Iz Jugoslavije bo pripuščen v priljubljenih treh letih, od 1. julija 1924 naprej vsako leto po 671 prilejencev.

Ameriški državljanji pa zamorejo dobiti sestrene in otroke do 18. leta brez, da bi bili steti v krov. Starši in otroci od 18. do 21. leta ameriških državljanov pa imajo prednost v kvatu. Pišejo po pojasnila.

Vse leto so čisto male. Dva navadna, bedesta kola kot dva rejetna možesa stojita glupo ob južni strani stene. Zdelo so mi je, da bi imelo to dvojčice smetiščo, slišno, slišno, slišno, nezgodljivo na tem mestu.

Vraten, iz katerih pridelajo zdrobino, so žito možna, hudeb-

voljnem obrazu. Mislim, da je moral sovražiti Češa ali Žahrtiča bolj iz zavesti kot iz bolezni. On si ne upa več postavo, ves je zvezan in upognjen in prestrsen, zakaj bi se kdo drugi? Tudi on ima zločinske instinkte, ojača, toda vse je tako majhno, zverišeno, nevredno. Za take je — in teh je večna — teorija utrabojava.

Tu upijejo, da je vse premalo. Da je vse premalo kazni, da vse prehitro gre, bolj počasi treba obesati. Neka damska — in celo sposodična — mi je nedavno rekla, da bi ona pustila zločinco po desetkrat v dnevnih razdobjih na električni stol in ga tako — polemale usmrtila.

Spomnil sem se slovenske ženske korespondence Jovo Čaruge. Ena pravijo, da so bile tudi take, ki so zahtevala, da se ga takoj obesi, ampak ne samo obesi, do kraja muci, druge pa so mu statile kar naravnost najogabnejše ponudbe in se mu vdajale. Ena in druge so bile histeriene, ene in druge brez urejenosti, brez postava in zakona v sebi. Prve, ker so vratila, pa se vezeli uklopiti iz bolezni; druge, ker je kaos in anarhija v njih in znore, ko vidijo, da more kdo živeti izven mej, ne priznavajo drugega kot živalski magazin. Spomnjajmo se slučaja Landru.

Prvobeseeni je bil izredno miren. Nad Žahrtičem so bili razčarani. Spomnil sem se "Zapiskov iz mrtvega doma". Navaden človek, kmet, ali rokodelec, je sunil — v jezi morda, morda pisan — svojega sovražnika. Začne se čuditi, da je človek stopil za nekaj časa iz vsej mej, kolje je vodil brez pomisleka, kar rokodelstvo. Nisi več posvečenega zanjo na svetu. Naslaja se s atodom, ki ga vzbuja v drugih. Ta krinka, vse to razpoloženje, trajala občutno, tik do morišča, potem pa — kakor da bi odrezal. Tam se uplačne in izpremeni v enjmo. Kaj je bil prvi povod? Morda povsem neznan.

O Žahrtiču pravijo, da je že popolnoma pobit prošel za čaj, da se boži, da ne bi mogel hoditi.

Kdo ima pravico soditi? Umreli ni lahko. Potem je to skrajni atavizem. Potem je tak človek, kakor žival, ki se brani, kolikor in kakor dolgo se ji braniti da, brez misli in nestekljivo.

Bodisi temu kakorkoli. Naj je smrtna kazens kot zakonsko pravna institucija potrebna ali ne, eno je izven dvoma: javnost naj bo izključena.

NEDENSKA ODPLUTJA

Za povratna dovojtonja v družine in informacije se obrnite na lokalnega agenta ali na

United American Lines

(Harriman Line) Joint Service with

Hamburg-American Line

35-39 Broadway, New York.

Kretanje parnikov · Shipping News

14. aprila: Aquitania, Cherbourg; George Washington, Cherbourg, Bremen.
15. aprila: De Grasse, Havre; York, Bremen; Deutschland, Cherbourg, Hamburg.
17. aprila: Olympic, Cherbourg; Andania, Hamburg, New Amsterdam, Rotterdam.
21. aprila: